

205), będzie prowadzone dalej na tej samej podstawie aż do wydania ostatecznego orzeczenia o wywłaszczeniu z tym, że odwołania będą rozpatrywane przez odwoławcze komisje wywłaszczeniowe. Przepis art. 8 stosuje się odpowiednio.

Art. 7. 1. Nie zakończone ostatecznie postępowanie z wniosku o ustalenie odszkodowania w sprawach, wymienionych w art. 5 i 6, będzie prowadzone dalej na zasadach dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 197 i Nr 55, poz. 438) zarówno co do wysokości i trybu ustalenia odszkodowania, jak i co do sposobu wypłaty odszkodowania.

2. Postępowanie sądowe w sprawach o ustalenie odszkodowania, nie zakończone prawomocnie, zostaje zniesione. Akta spraw sądy przekażą z urzędu właściwym odwoławczym komisjom wywłaszczeniowym.

Art. 8. Sprawy, toczone się na skutek odwołań od orzeczeń prezydiów wojewódzkich rad narodowych, zapadłych w postępowaniu z dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 197 i Nr 55, poz. 438), przejmą odwoławcze komisje wywłaszczeniowe. Czynności, dokonane w dotychczasowym postępowaniu odwoławczym, pozostają w mocy.

Art. 9. Terminy przedawnienia roszczeń odszkodowawczych w sprawach, w których orzeczenie o wywłaszczeniu zostało wydane ostatecznie w toku instancji lub uprawomocniło się przed wejściem w życie niniejszej ustawy — zaczynają biec od daty wejścia w życie tej ustawy. Jeżeli w powyższych sprawach przedawnienie — stosownie do przepisów dotychczasowych — nastąpiło we wcześniejszym terminie, przedawnienie następuje w terminie, obliczonym według przepisów dotychczasowych.

Art. 10. 1. Po zgłoszeniu wniosku o wywłaszczenie na podstawie dekretu z dnia 7 kwietnia 1948 r. (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 20, poz. 138, z 1949 r. Nr 65, poz. 527) ustaje obowiązek wnioskodawcy uiszczania

świadczeń umownych za korzystanie z nieruchomości. Świadczenia uiszczone nie podlegają zwrotowi.

2. Jeżeli w wyniku postępowania nie zostanie wydane orzeczenie o wywłaszczeniu, wnioskodawca obowiązany jest do uiszczenia zaległych świadczeń.

Art. 11. Przepisy art. 4 pkt 2 i 3 niniejszej ustawy mają odpowiednie zastosowanie do należności, przypadających na podstawie przepisów dekretu z dnia 7 kwietnia 1948 r. (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 20, poz. 138 i z 1949 r. Nr 65, poz. 527) oraz przepisów art. 55 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1934 r. (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 86, poz. 776 i z 1939 r. Nr 31, poz. 205).

Art. 12. Upoważnia się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji działów, rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.

Art. 13. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wszystkim ministrom.

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: *w. z. E. Szyr*

26

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 stycznia 1952 r.

w sprawie ustalenia obowiązków sprzedaży zbóż w planowym skupie przez spółdzielnie produkcyjne i inne uspołecznione gospodarstwa rolne.

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 23 lipca 1951 r. o planowym skupie zbóż (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 297) zarządza się, co następuje:

Rozdział I

Obowiązek sprzedaży zbóż przez spółdzielnie produkcyjne.

§ 1. Podstawą do ustalenia ilości zboża, objętej obowiązkiem sprzedaży przez spółdzielnie produkcyjne, jest powierzchnia gruntów ornych spółdzielni, łącznie z działkami przyzagrodowymi, wyrażona w hektarach przeliczeniowych, oraz norma w kilogramach.

§ 2. Dla ustalenia powierzchni gruntów ornych spółdzielni, służącej za podstawę do obliczenia ilości zboża, objętej obowiązkiem sprzedaży, należy od ogólnej powierzchni gruntów ornych spółdzielni w hektarach przeliczeniowych odliczyć powierzchnię w hektarach fizycznych:

- 1) zakontraktowanych upraw buraka cukrowego, rzepaku, rzepiku, lnu i konopli,
- 2) odłogów przydzielonych spółdzielni z Państwowego Funduszu Ziemi na okres do dwóch lat od ich przydzielenia.

§ 3. 1. Dla ustalenia normy należy odliczyć od ogólnej powierzchni gruntów ornych spółdzielni po-

wierzchnię odlogów, określonych w § 2 pkt 2. Otrzymałą ilość dzieli się przez liczbę rodzin członków spółdzielni.

2. Norma obowiązująca w danej gminie dla indywidualnych gospodarstw rolnych, posiadających tyle hektarów przeliczeniowych, ile średnio przypada w spółdzielni, na jedną rodzinę, jest normą obowiązującą dla spółdzielni produkcyjnej.

§ 4. Ilość zboża, objętą obowiązkiem sprzedaży przez spółdzielnię produkcyjną, ustala się mnożąc powierzchnię, obliczoną zgodnie z § 2, przez normę wprowadzoną w sposób podany w § 3.

§ 5. 1. Spółdzielnie produkcyjne, w których wszyscy członkowie lub część członków zbiera zboża ozime indywidualnie, podlegają obowiązkowi sprzedaży zbóż tylko z tej części plonów, która zbierana jest zespołowo i dzielona zgodnie ze statutem. Obowiązek sprzedaży zbóż z pozostałej części ciąży na członkach spółdzielni.

2. Celem ustalenia obowiązków spółdzielni i jej członków przyjmuje się, że stosunek zasiewów zbóż ozimych do zbóż jarych wynosi 65 do 35.

§ 6. 1. Przy ustalaniu obowiązku spółdzielni, której wszyscy członkowie zbierają zboża ozime indywidualnie, należy stosować następujące zasady:

- 1) obowiązek spółdzielni produkcyjnej stanowi 35% ilości, obliczonej zgodnie z § 4,
- 2) obowiązek poszczególnego członka spółdzielni stanowi 65% ilości, jaka przypadłaby: od indywidualnego gospodarstwa rolnego o takiej powierzchni, jaka została wniesiona przez członka do spółdzielni.

2. Upoważnia się Prezesa Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji do ustalenia odmiennego sposobu obliczania obowiązków sprzedaży zbóż od przewidzianego w ust. 1 w przypadku obsiania w roku gospodarczym 1951/52 przez członków spółdzielni produkcyjnej zbożami ozimymi znacznie mniejszego obszaru od normalnie stosowanego (§ 5 ust. 2).

§ 7. 1. Obowiązek spółdzielni, których część członków zbiera zboża ozime indywidualnie, ustala się odpowiednio według przepisów § 6 ust. 1.

2. Szczegółowy sposób obliczania obowiązków spółdzielni i jej członków określi Prezes Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji.

§ 8. 1. Spółdzielnie produkcyjne, w których członkowie nie rozpoczęli jeszcze siewów zespołowych i nie będą zbierali plonów zespołowo, jak również spółdzielnie prowadzące gospodarkę wyłącznie na odlogach, otrzymanych z Państwowego Funduszu Ziemi (§ 2 pkt 2), nie podlegają obowiązkowi sprzedaży zbóż w planowym skupie.

2. Członkowie spółdzielni, wymienionych w ust. 1, oraz członkowie spółdzielni, którzy będą zbierali w całości plony ze swych gruntów indywidualnie, podlegają obowiązkowi sprzedaży zbóż na zasadach, jakie obowiązują indywidualne gospodarstwa rolne.

Rozdział II.

Obowiązek sprzedaży zbóż przez zrzeszenia uprawy ziemi.

§ 9. Zrzeszenia uprawy ziemi, których członkowie przeprowadzają zbiory wspólnie, podlegają obowiązkowi sprzedaży zbóż na tych samych zasadach, co inne spółdzielnie produkcyjne.

§ 10. Ilość zboża, objętą obowiązkiem sprzedaży z gruntów, uprawianych przez zrzeszenia uprawy ziemi, których członkowie przeprowadzają zbiory indywidualnie, ustala się wyłącznie dla poszczególnych członków zrzeszenia według zasad, ustalonych dla indywidualnych gospodarstw rolnych.

Rozdział III.

Obowiązek sprzedaży zbóż przez inne uspołecznione gospodarstwa rolne.

§ 11. Ilość zboża, objętą obowiązkiem sprzedaży przez:

- 1) uspołecznione gospodarstwa rolne, nie włączone do dnia 15 lipca 1951 r. do państwowych gospodarstw rolnych, podległych Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych,
- 2) gospodarstwa uspołecznione pozostające w tymczasowym zarządzie prezydium powiatowej lub gminnej rady narodowej i uprawiane na zlecenie tegoż prezydium,

o ile obszar wymienionych gospodarstw nie przekracza 20 ha fizycznych, ustala się mnożąc ilość hektarów przeliczeniowych tych gospodarstw przez normę w kilogramach właściwą w danej gminie dla grupy indywidualnych gospodarstw rolnych o takim samym obszarze.

§ 12. 1. Ilość zboża, objętą obowiązkiem sprzedaży przez uspołecznione gospodarstwa rolne, wymienione w § 11, których obszar przekracza 20 ha fizycznych, stanowi cała nadwyżka, przeznaczona do sprzedaży.

2. Szczegółowy sposób ustalania obowiązku sprzedaży zbóż przez uspołecznione gospodarstwa rolne, wymienione w ust. 1, określi Prezes Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji.

§ 13. 1. Uspołecznione gospodarstwa rolne (§ 11), nie produkujące zbóż, są zwolnione od obowiązku sprzedaży zbóż w planowym skupie.

2. Wykaz uspołeczniionych gospodarstw rolnych zwolnionych od obowiązku sprzedaży zbóż ustali Prezes Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa.

§ 14. Ilość zboża, objętą obowiązkiem sprzedaży zespołów uprawowych, ustala się na podstawie przepisów § 4 z tym że obszar gruntów ornych, będący podstawą obliczenia, stanowią grunta orne uprawiane zespołowo.

§ 15. Zespoły uprawowe, które powstały w roku 1950 i w roku gospodarczym 1950/51 i nie zasiały zbóż, zwolnione są od obowiązku sprzedaży zbóż w planowym skupie ze zbiorów 1951 r.

Rozdział IV.

Obniżenie ilości zboża, objętej obowiązkiem sprzedaży.

§ 16. Spółdzielnie produkcyjne, które w roku kalendarzowym 1951 dostarczyły do punktów skupu trzodę chlewną ponad minimum, wynoszące 20 sztuk na każde 100 ha przeliczeniowych gruntów ornych, korzystają z obniżki w wysokości 100 kg zboża za każdą dodatkową sztukę.

§ 17. Jeżeli wskutek klęsk żywiołowych zbiory uległy istotnemu zmniejszeniu, spółdzielnia produkcyjna lub inne uspołecznione gospodarstwo rolne mogą być zwolnione od obowiązku sprzedaży zbóż całkowicie lub częściowo.

Rozdział V.

Odwołania.

§ 18. 1. Od decyzji, ustalającej obowiązek sprzedaży zbóż, przysługuje odwołanie.

2. Odwołanie wnosi się w ciągu 10 dni od doręczenia decyzji.

3. Odwołanie powinno być rozpatrzone i ostatecznie załatwione najpóźniej w ciągu 30 dni od daty wniesienia.

Rozdział VI.

Właściwość władz.

§ 19. Decyzje w przedmiocie ustalenia obowiązku sprzedaży zbóż wydają prezydium powiatowych rad narodowych na wniosek powiatowego pełnomocnika Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji.

§ 20. 1. Odwołania od decyzji prezydium powiatowej rady narodowej rozstrzyga prezydium wojewódzkiej rady narodowej w porozumieniu z wojewódzkim pełnomocnikiem Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji.

2. Decyzja prezydium wojewódzkiej rady narodowej jest ostateczna.

Rozdział VII.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 21. Zboża, dostarczone przez spółdzielnie produkcyjne:

- 1) na pokrycie należności za pracę państwowych ośrodków maszynowych,
 - 2) w ramach umów kontraktacyjnych,
- zalicza się na poczet ilości zbóż w planowym skupie.

§ 22. Spółdzielnie produkcyjne, dostarczające zboża bezpośrednio do magazynów Polskich Zakładów Zbożowych, otrzymują cenę zwiększoną o marżę, przewidzianą dla gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

§ 23. W przypadku dostarczenia zboża ponad wysokość obowiązku sprzedaży spółdzielnie produkcyjne otrzymują dodatkowo premię przewidzianą w art. 16 ust. 2 dekretu z dnia 23 lipca 1951 r. o planowym skupie zbóż (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 297).

§ 24. Przepisów rozporządzenia niniejszego nie stosuje się do gospodarstw rolnych podległych Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych.

§ 25. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, właściwym ministrom oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji.

§ 26. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

27

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 7 stycznia 1952 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 24 września 1951 r. w sprawie uznania za obowiązujące norm ustalonych przez Polski Komitet Normalizacyjny.

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r. o utworzeniu Polskiego Komitetu Normalizacyjnego oraz o polskich normach i standartach (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 493) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 24 wrze-

śnia 1951 r. w sprawie uznania za obowiązujące norm ustalonych przez Polski Komitet Normalizacyjny (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 372) wprowadza się zmiany następujące:

W § 1 poz. 5, 34, 36, 37 i 53 otrzymują następujące brzmienie:

Lp.	Nr oraz symbol normy PN	Miesiąc i rok wydania	Nazwa (określenie) normy	Nr rejestru	Data wpisu do rejestru
5	D 54454	wrzesień 1950	Dłuta ciesielskie gniazdowe z obsadą spiczastą	1972	18 grudnia 1950 r.
34	M 64951	listopad 1949	Wkręta dwustronne	972	17 stycznia 1951 r.
36	M 64958	listopad 1949	Wkręta katowe dwustronne	1038	17 stycznia 1951 r.
37	M 64972	wrzesień 1949	Klucze rozsuwalne główkowe	853	17 stycznia 1951 r.
53	M 81025	sierpień 1950	Gwoździe tapicerskie cięte z taśmą	1966	18 grudnia 1950 r.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr